

186.

Ze Strání.

Vy-chá-za-ło slún-ko od Małych Stankovec, ja - le už ne-bu-de,

za - šlo za ja - lo - vec.

Vycházalo slůnko
od Małych Stankovec,
jale už nebude,
zašlo za jałovec.

Dávno sem já mohla
mladú ženú býti,
keby řa mé srdco
prestało lúbiti.

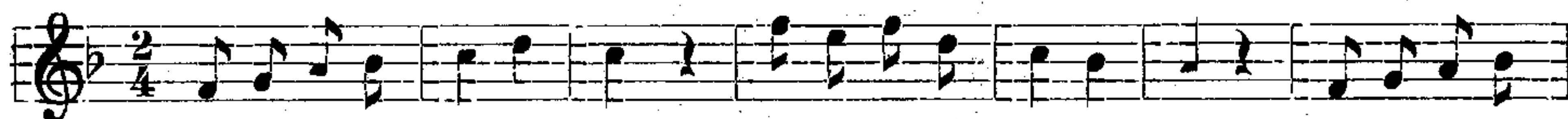
Łásko, miřa řásko,
de řa ľudé berú,
na stromech nerosteř
v poli řa nesejú?

Ale řa mé srdco
prestaňe lúbiti,
až mi na cinteri
prestanú trúbiti.

Žaľ prestanú trúbít,
na bubny bubnovat,
teprú řa mé srdco
prestaňe miřovat.

187.

Od Vsetína.

Na Vsetíně pod vaľ - ky te - če vo - da ze skaľ - ky, do tú vodu

bu - de pit, za ga - řán - kú mo - sí jít, tře - ba by - řa pod zámky.

188.

Z Hutiska.

Žertovně.

Na tom našem dvo - ře, to je vo - da, Bo - že, ma - lu - čko je

za - ka - le - ná, na - pit se jí mo - že.